در مذمت رابطه بالا به پایین مرکز-پیرامون

«ایران» به بهانه چهارمین سفر استانی رئیس جمهوری پروژه تفویض اختیار به استان‌ها را با ۴ استاندار سابق به بحث گذاشت

گزارش

رضوانه رضایی پور-الهام یوسفی
روزنامه نگار

همان‌طور که یکی از استانداران سابق برای مخاطبان «ایران» نوشته است، مسأله تفویض اختیارات به استانداران تقریباً در همه دولت‌ها مطرح بوده است؛ اما فقط مطرح بوده است. یعنی در عمل اتفاقی خاصی نیفتاد. یک علت، مشکلات حقوقی و قانونی است. یعنی در ساختاری که مسئولیت برخی حوزه‌ها با وزرا یا بخش ستادی دولت است، چطور می‌توان مدیریت را به بخش دیگری داد، اما دیگری باید پاسخگو باشد؟ حل این مسأله نیازمند یافتن یک راه‌حل حقوقی است. در دولت مسعود پزشکیان هم این مسأله مطرح است. رئیس جمهوری تقریباً در هر جلسه و در هر سفر استانی بر امر تفویض اختیار تأکید می‌کند. این تأکید دو علت دارد؛ یکی توزیع عادلانه‌تر منابع در استان‌ها و دیگری یافتن راه توسعه و مسیر حل مشکلات از درون همان استان.

به باور رئیس جمهوری، مدیران و مسئولان و نخبگان هر استان بهتر می‌دانند که مشکل فوری شان چیست و بهترین راه‌حل کدام است.

دغدغه پزشکیان و دولت وفاق ملی برای تفویض اختیار، صرفاً واگذاری مسئولیت‌های هر استان به همان استان نیست، بلکه دغدغه مهم‌تر، شکل‌گیری یک فرآیند توسعه منطقه‌ای است که در آن منابع به صورت بهینه و عادلانه توزیع شود و بدون نیاز به رفت و آمد و ارجاع به بوروکراسی تهران، کارها دنبال شود.

عکس: president.ir

> رئیس جمهوری تقریباً در هر جلسه و در هر سفر استانی بر امر تفویض اختیار تأکید می‌کند. این تأکید دو علت دارد؛ یکی توزیع عادلانه‌تر منابع در استان‌ها و دیگری یافتن راه توسعه و مسیر حل مشکلات از درون همان استان

تا اینجا برای این توسعه منطقه‌ای چند کار انجام شده است؛ مثلاً وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی یک دستورالعمل شش گانه صادر کرده که براساس آن، هر شرکت وابسته به این وزارتخانه باید حساب‌های بانکی، استخدام‌ها، دفاتر و کارهای دیگر را در همان استانی انجام دهد که منابع طبیعی یا فعالیت‌های اقتصادی اصلی آن در همان استان دنبال می‌شود. این گام اول و مهمی است برای توسعه متوازن منطقه‌ای و تعدیل در توزیع منابع، در تهران یا شهرستان ها. اما همه اینها فعلاً در حد گفتار یا گام‌های اول است. چهار استاندار سابق برای «ایران» از ضرورت‌های تفویض اختیار به استان‌ها گفته‌اند؛ یعنی درباره یک ضرورتی نوشته‌اند و صحبت کرده‌اند که خودشان از نزدیک تجربه کرده‌اند.

این استانداران گفتند که البته تفویض اختیار به تنهایی کافی نیست و الزامات دیگری هم دارد. این الزامات را از زبان خود آنان بخوانید.

گام دوم پس از تفویض اختیارات

یادداشت

احمد خرم
استاندار سابق هرمزگان و همدان

از ابتدای انقلاب تا امروز مسأله اختیارات استانداران مطرح بوده است. زیرا تجربه نشان داده است اختیارات استانداران کفایت حل مسائل استان‌ها را نمی‌کند. معتقدم اختیاراتی که باید تفویض شود و البته ضرورت آن احساس می‌شود، یکی دو مورد بیشتر نیست که اتفاقاً در راستای خدمت به مردم و حل مشکلات آنان است. البته مسأله امروز استان‌ها فقط اختیارات نیست. به عبارت دیگر در مواجهه با آنچه در استان‌ها وجود دارد، نمی‌توان از ضعف‌های مدیریتی استانداران چشم‌پوشی کرد. زیرا فقدان دانایی و مدیریت نادرست مسائل، از عواملی هستند که مانع انجام امور کشور و به‌ویژه در استان‌ها می‌شوند.

حل این مشکلات یعنی ضعف دانایی و توانایی، نیازمند گردش نخبگان است. اگر گردش نخبگانی در مدیریت اجرایی شکل نگیرد، هر چقدر هم به استان‌ها اختیارات داده شود، باز هم استاندار یا مدیریت مربوطه نمی‌تواند کاری را از پیش ببرد. بنابراین علاوه بر تفویض اختیارات در این حوزه، باید ضعف‌های مدیریتی را نیز اصلاح کرد.

با این حال این بحث که آقای پزشکیان مطرح کردند، اتفاق خوبی است، اما این اتفاق خوب باید از سوی یک گروه تخصصی و با استفاده از یک گروه مشاوره دنبال شود. ابتدا باید مطالعه شود که کاستی‌هایی در این رابطه وجود دارد. زیرا در غیر این صورت نتیجه‌ای به دست نخواهد آمد. در قانون اساسی نیز مانعی برای تفویض اختیارات به استانداران نداریم و رؤسای جمهوری و وزرا قادر هستند هر اختیاری را به استانداران تفویض کنند. در دوره‌ای که استاندار بودم، برای تسریع در روند تصمیم‌گیری و انجام امور همه اختیارات خودم را به مدیران کل استان در اختیار مدیران کل استان قرار دادم که اتفاقاً نتیجه بسیار خوبی هم داشت. یعنی کارهایی که انجام آنها یکسال زمان می‌برد و بین استان و وزارتخانه رفت و برگشت داشت تا به نتیجه برسد، ظرف دو روز حل می‌شد. بنابراین در سطح کلان، قانون اصل تفویض اختیار نیز کارگشا خواهد بود، زیرا نمی‌توان همیشه به امید وزارتخانه‌ها ماند. اما باید به دیگر الزامات هم توجه کرد.

هم قانون و هم ضرورت

انوشیروان محسنی بندپی
استاندار اسبق تهران

سال‌های طولانی است که در نظام حکمرانی کشور، همه کارها به وزارتخانه‌ها و قدرت مرکزی منوط شده و همین امر روند پیشرفت کارها را کند کرده است. تداوم این ضعف سبب شده تا در ماده ۸۳ قانون برنامه هفتم به طور ویژه به آن توجه و گام بزرگی در جهت رهایی از آن برداشته شود. در این ماده از قانون عنوان شده است برای آنکه اقتصاد دریا محور را رونق بخشیم و از آن در جهت اقتصاد و رفاه و اشتغال مردم استفاده کنیم، باید شورایی در ۷ استان ساحلی کشور شکل بگیرد و استاندار به عنوان رئیس آن شورا ایفای نقش کند. این تصمیم گام بزرگی در جهت تفویض اختیار به استانداران - حداقل در ۷ استان ساحلی - است. آنچنانکه هم کارها را روان‌تر و راحت‌تر می‌سازد و هم به بوروکراسی‌های پیچیده‌ای که در مسیر سرمایه‌گذاری و توسعه هر استان وجود دارد، پایان می‌دهد.

ارجحیت این کار آن است که وقتی استاندار به عنوان نماینده عالی دولت در یک استان عهده‌دار وظایف و مسئولیت می‌شود، هم منافع مردم استان را در نظر می‌گیرد، هم مقررات را مد نظر قرار می‌دهد و هم می‌داند که در جایی مورد نظارت و ارزیابی قرار می‌گیرد.

اما متأسفانه برخی از وزارتخانه‌ها چسبندگی و انحصار خاصی را در زمینه انجام برخی کارها برای خود قائل هستند. همین امر باعث می‌شود کارها در استان‌ها با سرعتی که مورد انتظار است پیش نرود و باعث گلایه مقامات استانی، مردم و سرمایه‌گذارانی که قصد سرمایه‌گذاری دارند شده است.

تصمیم دولت چهاردهم مبنی بر تفویض اختیار به استانداران با همه موانعی که بر سر راه آن است، از قابلیت اجرایی بالایی برخوردار است و چه بسا تعادل توسعه‌ای که رئیس جمهوری عنوان می‌کند، از همین راه به دست آید.

مشکل اینجاست که در اداره‌های مرکزی خود انحصار ایجاد کرده‌ایم، در حالی که در دنیا سه وظیفه حاکمیتی برای دولت شمرده شده است؛ اول آموزش، دیگری سلامت و در نهایت امنیت است.

نیاز ۴۵ ساله

حسن رسولی
استاندار سابق لرستان و خراسان

موضوع حرکت کشور به سمت تمرکززدایی و واگذاری اختیارات بخش‌های مختلف دولت به سطوح مدیریتی استانی و در سلسله مراتب مدیریت‌های منطقه‌ای، واگذاری این اختیارات به سطح شهرستان، فرمانداران و رؤسای اداره‌ها، موضوعی بسیار مهم و اساسی در نظام حکمرانی کشور بوده و هست. طبیعتاً هراندازه چرخه انجام امور با تکیه بر اصل عدم تمرکز، از طریق احاله اختیارات به این سطوح، بیشتر عملیاتی شود، سرعت بیشتری در رسیدگی به امور مردم و تصمیم‌گیری‌های اداری و مدیریتی به دست می‌آید.

بنابراین، در مهم و اثربخش بودن این دیدگاه راهبردی، تردیدی نیست. همواره همه دولت‌ها بر حسب تجربه‌ای که به‌دست می‌آوردند، در سطوح مختلف بویژه در سطح رئیس‌جمهوری که براساس قانون اساسی پس از مقام معظم رهبری دومین مقام مسئول و تصمیم‌گیر در کشور است، این مهم مدنظر بوده است.

اما باید سؤال کرد که چرا پس از گذشت ۴۵ سال از پیروزی انقلاب اسلامی این موضوع مهم مدیریتی به نحو بایسته و شایسته تاکنون عملیاتی نشده است؟ به عقیده من، مانع اصلی این مهم، فقدان اراده یا خواست رؤسای جمهوری نبوده و نیست، بلکه چالش اصلی تحقق نیافتن این مهم، از اصول و فصول مختلف قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برمی‌خیزد؛ زیرا قانون اساسی اداره کشور را به‌صورت بخشی، تعیین‌تکلیف کرده است و سایر قوانین موضوعه نیز براساس همین نظام تقسیم کار به تصویب رسیده و به مرحله اجرا درآمده‌اند. تمرکززدایی نیاز جدی جامعه مدیریتی ایران امروز در حل مشکلات است، اما تا زمانی که این بسترسازی حقوقی انجام نشود، این امر مهم و ضروری حل نخواهد شد و حل مسائل جدی کشور ماه‌ها بین وزارتخانه‌ها و استانداران در رفت و برگشت خواهد بود. بنابراین، باتوجه به تجارب نزدیک به نیم‌قرن از دوره پس از انقلاب اسلامی، با تداوم این موانع و مشکلات، اصل اختیار و تمرکززدایی از طریق تفویض واگذاری اختیار و مسئولیت به استانداران از سوی دولت، جنبه عینی و عملیاتی پیدا نخواهد کرد.

ایجاد نظام درآمد-هزینه همراه با تفویض

هوشنگ بازوند
استاندار اسبق کرمانشاه و لرستان

اگر کار تفویض اختیار به استانداران که مد نظر رئیس جمهوری است، توأم با تعیین نظام درآمد - هزینه برای استان‌ها صورت بگیرد، یعنی گفته شود که هر درآمدی که استانداران دارند، صرف هزینه کارهای استانی و توسعه همان استان شود، کار بسیار پسندیده‌ای خواهد بود. اما این تصمیم یک ایراد بزرگ دارد. برخی از استان‌ها که زیرساخت‌های خود را با ارزهای با قیمت پایین ساخته‌اند، طبیعتاً درآمد نسبتاً زیادتری نسبت به استان‌هایی دارند که نتوانستند زیرساخت‌های خود را در فرصت‌های قبلی تثبیت کنند. برای جبران این شکاف، باید ضریبی تعیین شود و استان‌های کمتر برخوردار بتوانند از استان‌های برخوردار کمک اعتباری و هزینه‌ای بگیرند.

معتقدم در شرایط فعلی استان‌ها را به صلاح نمی‌دانم. بهم ریختگی‌های فعلی بازار از صرفاً متوجه وزارت اقتصاد نیست. معتقدم در کنار وزارت اقتصاد، علت شرایط فعلی بازار ارز، مربوط به عملکرد بانک مرکزی و حتی وزارت صمت است. مثلاً یکی از راه‌حل‌های جلوگیری از بوجود آمدن شرایط فعلی این بود که بخش قابل توجهی از نقدینگی را به سمت بخش‌های تولیدی هدایت کنند و این فضا مدیریت می‌شد. همان اندازه که وزارت اقتصاد می‌تواند مقصر شرایط کنونی باشد، وزارت صمت هم باید پاسخگو باشد. مجموعه‌هایی مانند ستاد اجرایی و بنیاد مستضعفان هم که می‌توانستند به نوبه خود نقدینگی را هدایت کنند، نتوانستند این کار را انجام دهند. لذا اینکه بگوییم همه مشکلات امروز به وزارت اقتصاد برمی‌گردد، از نظر من صحیح نیست و آنچه امروز می‌بینیم نتیجه عملکرد دستگاه‌ها و نهادهای مختلف است. هرچند که توجیه وزارت اقتصاد مبنی بر اینکه بانک مرکزی باید پاسخگوی شرایط فعلی باشد هم از نظر من درست نیست. به هر حال من معتقدم که در شرایط کنونی، انجام استیضاح، چندان دردی را دوا نمی‌کند و نباید انتظار داشته باشیم که این استیضاح منجر به رفع مشکلات شود.

گفت و گو

قادری نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس در گفت‌وگو با «ایران»:

موافق استیضاح همتی نیستم

در هفته پیش روا حتملاً اولین جلسه بررسی طرح استیضاح وزیر امور اقتصادی و دارایی در کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی بررسی شود. نتیجه این جلسه که با حضور وزیر اقتصاد در این کمیسیون خواهد بود، به صورت یک نظرمشورتی در صحن علنی مجلس ارائه خواهد شد و سپس نمایندگان هستند که پس از توضیحات عبدالناصر همتی، باید تصمیم بگیرند. اما تا همین جای کار، هنوز محورها و جزئیات طرح استیضاح برای کمیسیون اقتصادی مجلس مشخص نیست و آنان نمی‌دانند استیضاح کنندگان دقیقاً روی چه مواردی تمرکز کرده‌اند.

این را جعفر قادری، نماینده شیراز و نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی به «ایران» می‌گوید. وی که سابقه عضویت در کمیسیون اقتصادی در ادوار مجلس را دارد، معتقد است که نایسامانی از صرفاً متوجه وزارت اقتصاد نیست و دستگاه‌های دیگر، درون و بیرون دولت هم مسئولیت دارند. گفت‌وگوی کوتاه با قادری را می‌خوانید.

فضای کمیسیون اقتصادی نسبت به طرح استیضاح وزیر اقتصاد چطور است؟

به دلیل تعطیلی مجلس و سفر نمایندگان به حوزه‌های انتخابیه، هنوز اطلاع دقیقی از رأی و نظر دوستان عضو کمیسیون در این رابطه نداریم. باید جلسه تشکیل شود تا مشخص شود چه فضایی نسبت به استیضاح حاکم است. اما باید به این نکته اشاره کنم که نظر کمیسیون درباره استیضاح، بیشتر یک نظرمشورتی است تا اینکه کمیسیون تصمیم گیرنده باشد. موضوع بررسی می‌شود و پس از جمع‌بندی، نظر مشورتی کمیسیون اقتصادی به صحن علنی مجلس ارسال می‌شود. در ارتباط با موضوع استیضاح وزیر اقتصاد هم این روال طی خواهد شد و اعضای کمیسیون جایگاه تصمیم گیرنده ندارند. مهم صحن مجلس است.

مهم‌ترین مسأله استیضاح و مهم‌ترین محور طرح استیضاح چیست؟

امضاکنندگان استیضاح باید به این سؤال پاسخ دهند. اما آنطور که در رسانه‌ها منتشر شده است، کاهش ارزش پول ملی و کم شدن قدرت خرید مردم، جزو مهم‌ترین محورهای استیضاح وزیر اقتصاد خواهد بود.

آیا درباره مسأله ارز، کمیسیون یا دیگر استیضاح کنندگان متوجه این مسأله هستند که همه مسئولیت مدیریت بازار ارز بر عهده بانک مرکزی است؟

من به شخصه موافق استیضاح نیستم و پیش از این نظر خود را اعلام کرده‌ام. معتقدم در شرایط فعلی، انجام استیضاح دردی را دوا نمی‌کند. به رغم اینکه نسبت به عملکرد وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و مجموعه وزرای اقتصادی دولت منتقدم و معتقدم بخش عمده مشکلات به سوء تدبیرها باز می‌گردد، اما در شرایط فعلی استیضاح را به صلاح نمی‌دانم. بهم ریختگی‌های فعلی بازار از صرفاً متوجه وزارت اقتصاد نیست. معتقدم در کنار وزارت اقتصاد، علت شرایط فعلی بازار ارز، مربوط به عملکرد بانک مرکزی و حتی وزارت صمت است. مثلاً یکی از راه‌حل‌های جلوگیری از بوجود آمدن شرایط فعلی این بود که بخش قابل توجهی از نقدینگی را به سمت بخش‌های تولیدی هدایت کنند و این فضا مدیریت می‌شد. همان اندازه که وزارت اقتصاد می‌تواند مقصر شرایط کنونی باشد، وزارت صمت هم باید پاسخگو باشد. مجموعه‌هایی مانند ستاد اجرایی و بنیاد مستضعفان هم که می‌توانستند به نوبه خود نقدینگی را هدایت کنند، نتوانستند این کار را انجام دهند. لذا اینکه بگوییم همه مشکلات امروز به وزارت اقتصاد برمی‌گردد، از نظر من صحیح نیست و آنچه امروز می‌بینیم نتیجه عملکرد دستگاه‌ها و نهادهای مختلف است. هرچند که توجیه وزارت اقتصاد مبنی بر اینکه بانک مرکزی باید پاسخگوی شرایط فعلی باشد هم از نظر من درست نیست. به هر حال من معتقدم که در شرایط کنونی، انجام استیضاح، چندان دردی را دوا نمی‌کند و نباید انتظار داشته باشیم که این استیضاح منجر به رفع مشکلات شود.

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
نوبت اول
مناقصه شماره PJS-4013170
موضوع: تأمین HIGH PRESSURE WATERJET UNIT
شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در نظر دارد تأمین HIGH PRESSURE WATERJET UNIT واجد شرایط واگذار نماید. لذا از شرکت‌هایی که آمادگی و توانایی انجام موضوع مناقصه را داشته و دارای سوابق و تجربیات مؤثر و مرتبط می‌باشند دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی به نام‌های (وب‌سایت) پتروشیمی جم به آدرس WWW.JPCOMPLEX.IR مراجعه و اسناد مناقصه را از طریق این نام‌ها (وب‌سایت) دریافت (دانلود) نمایند. در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۸۸۶۵۴۵۴۵-۰۲۱ داخلی ۳۱۸ تماس حاصل نمایند.
الف- شرح مختصر کار:
تأمین HIGH PRESSURE WATERJET UNIT
ب- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: (۳۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال و یا معادل ۷۰،۰۰۰ یورو)
مواعد زمانی مناقصه:
تاریخ درج آگهی: شنبه ۲۷ بهمن ماه ۱۴۰۳ و چهار شنبه ۱ اسفند ماه ۱۴۰۳ (تاریخ درج در وب‌سایت پتروشیمی جم شنبه ۲۷ بهمن ماه ۱۴۰۳)
آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه از وب‌سایت پتروشیمی جم: شنبه ۱ اسفند ماه ۱۴۰۳
آخرین مهلت ارسال اسناد ارزیابی کیفی (پاکت د): شنبه ۱۸ اسفند ماه ۱۴۰۳
تاریخ ارسال پیشنهادات (پاکت الف، ب و ج): پس از مرحله ارزیابی کیفی، به شرکت‌هایی که حائز حد اقل امتیاز کیفی لازم می‌باشند، جهت ارسال پاکات الف، ب و ج اطلاع‌رسانی خواهد شد.
ج- برخی نکات مهم:
شرکت‌های واجد شرایط می‌بایست ضمن مطالعه پیش نویس قرارداد و سایر اسناد مناقصه، ابتدا اسناد ارزیابی کیفی را مطابق دستور العمل مندرج در آن بررسی و تکمیل و به‌همراه مستندات مربوطه در پاکت «د» (مستندات ارزیابی کیفی) تحویل دبیرخانه شرکت پتروشیمی جم واقع در دفتر تهران تحویل و رسید دریافت شود.
شایان ذکر است که ارائه شماره تلفن و نشانی پست الکترونیک متقاضی شرکت در مناقصه، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.
توضیح: در صورت هر گونه نقص در ارائه مستندات و یا عدم تکمیل موارد فوق، ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضی قابل بررسی نمی‌باشد و ارائه مدارک مورد اشاره و عدم تأیید صلاحیت، هیچ گونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.
پس از ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضیان و مشخص شدن فهرست کوتاه متقاضیان‌گران، از شرکت‌های تأیید شده در مرحله ارزیابی کیفی، جهت ارائه سایر پاکات الف(تضمین شرکت در مناقصه)، ب(اسناد و مدارک فنی) و ج(پیشنهاد مالی) دعوت خواهد شد.
- حداکثر میزان پیش پرداخت: ۲۵ درصد مبلغ سفارش در قبال ارائه ضمانت‌نامه بانکی طبق شرایط درج شده به شرکت برنده پرداخت خواهد شد.
- ۵ درصد مبلغ سفارش به‌عنوان ضمانت‌نامه بانکی حسن انجام تعهدات طبق شرایط از شرکت برنده دریافت خواهد گردید.
- سایر جزئیات و اطلاعات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.
- شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در بررسی مستندات و نیز در رد یا قبول هریک یا تمام مستندات ارائه شده توسط شرکت‌ها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
- شایان ذکر است برندهای مورد تأیید شرکت‌های WOMA، HAMMELMANN و FALCH می‌باشد.
آدرس مناقصه‌گزار (دفتر مرکزی) جهت تحویل پیشنهادات:
- تهران، خیابان شهید عباسپور، خیابان نظامی گنجوی، شماره ۲۷، شرکت پتروشیمی جم، طبقه همکف، دبیرخانه حراست
- تلفن تماس: ۸۸۶۵۴۵۴۵-۰۲۱ - شماره فکس: ۸۸۵۶۶۴۸۹-۰۲۱
روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای
دانشگاه آزاد اسلامی‌واحد قم در نظر دارد نسبت به خرید دو دستگاه چیلر تراکمی‌یکپارچه مدل هوا خنک(خنک شونده با هوا) به ظرفیت ۳۰۰ تن واقعی بر اساس مجوز شماره ۵۴/۳۳۹۴۳ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۵ کمیسیون معاملات مرکزی از طریق مناقصه عمومی از شرکت‌های تولید کننده و حائز صلاحیت اقدام نماید.
متقاضیان می‌توانند ظرف مدت۱۰ روز از تاریخ چاپ آگهی با مراجعه به قم بلوار الغدیر خیابان دانشگاه دانشگاه آزاد اسلامی‌واحد قم کارگاه پروژه سردار شهید سلیمانی با ارایه معرفنامه نسبت به بازدید، خرید اسناد، تکمیل و تحویل فرم اسناد و پیشنهاد قیمت اقدام نمایند. (اسناد بصورت حضوری ارائه می‌گردد)
● خرید اسناد مناقصه به مبلغ ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال و سپرده شرکت در مناقصه برابر ۲۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به صورت نقدی قابل واریز به حساب ۰۳۶۴۸۵۷۶۳۸۰۰۷ بانک ملی شعبه بلوار امین قم به نام دانشگاه آزاد اسلامی‌واحد قم یا ضمانتنامه بانکی می‌باشد.
● سپرده نفرات اول تا سوم تا زمان انعقاد قرارداد مسترد نمی‌گردد.
● دانشگاه در رد یا قبول پیشنهاد مختار است.
● هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه است.
● سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه قید گردیده است.
● مناقصه گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات تکمیلی با شماره همراه ۰۹۹۰۲۳۶۱۶۵ تماس حاصل نمایند.
اداره کل روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی استان قم

ایران ورزشی
سازمان آگهی‌های ایران ورزشی
۱۸۷۷